

บทที่ 409
ปี ค.ศ. 2020

ข้าแต่พระเป็นเจ้า ขณะที่ลูกกำลังเขียนบทสวดบทนี้เพื่อถวายแด่พระองค์ เป็นวันที่ 8 เม.ย. 2020 ซึ่งเป็นวันครบ 2 เดือนของการอยู่บ้านของลูกเพราะการผ่าตัดไหล่ซ้ายของลูก แต่การผ่าตัดของลูกไม่มีความหมายหรือความสำคัญอะไรถึงขนาดลูกต้องรำพึงถึงอีก แต่ควบคู่กับการต้องอยู่กับบ้านของลูกนี่สิ คือสิ่งที่ลูกกำลังจะเขียนถวายแด่พระองค์

ตั้งแต่ต้นปีนี่คือ ปี ค.ศ. 2020 มีข่าวหนึ่งที่นำความไม่สบายใจมายังสังคมโลก นั่นคือได้เกิดโรคระบาดขึ้นที่เมืองหนึ่งในประเทศที่มีประชากรมากที่สุดในโลก การแพร่ระบาดของโรคนี้ค่อยๆ ทวีความรุนแรงขึ้นในประเทศนั้น นำความวิตกกังวลมายังชาวโลก แล้วมันก็เพิ่มทวีความรุนแรงขึ้น ผู้คนในเมืองนั้นล้มตายลงแต่ละวันเหมือนในภาพยนตร์ ผู้นำของประเทศนั้นต้องออกมาตรการเด็ดขาด เป็นกฎเหล็ก ห้ามประชาชนออกจากบ้านอย่างเด็ดขาด พร้อมกับการปิดเมือง คนในไม่ให้ออก คนนอกไม่ให้เข้า สองเดือนต่อมา ประเทศเขา เอาอยู่ โรคระบาดนั้นหยุดอาละวาด ถือว่ามนุษย์ชนะ (ในยกแรก) ในประเทศนั้น

อีกไม่นานต่อมา เจ้าตัวไวรัสต้นเหตุของการระบาดนั้นคงเกิดความเบื่อหน่าย เพราะถูกประเทศนั้นปราบจนอยู่หมัดไปหาประเทศอื่นอยู่ดีกว่า แสดงว่าในขั้นตอนนี้ เจ้าไวรัสฉลาดกว่ามนุษย์ แป๊บเดียว ยังไม่ทันข้ามหนึ่งอาทิตย์ มันเดินทางข้ามเขตแดนไปยังประเทศต่างๆ ได้อย่างรวดเร็ว เพราะมันไม่ต้องพึ่งพาสปอร์ดี ผลที่เกิดขึ้นคือ ประเทศใดที่ผู้นำไม่เข้มแข็งพอ หรือไม่ได้เตรียมการไว้ล่วงหน้าเพื่อรับมือกับมัน ประเทศนั้นก็ถูกเจ้าไวรัสบุกเข้าโจมตีอย่างหนัก เปรียบประดุจในสงครามก็ว่าได้ ผู้คนล้มตายเป็นรายวัน ดูกราฟตัวเลขของผู้คนที่ล้มตายในแต่ละวัน แม้ในประเทศที่เป็นมหาอำนาจของโลกหรือประเทศที่ถือว่าพัฒนาแล้ว ก็น่าใจหาย มันขึ้นทุกวันๆ เหมือนกราฟหุ้นในตลาดหุ้นที่มีเจ้ามือปั่นหุ้นในสมัยก่อนฉันใดก็ฉันนั้น ทุกประเทศตกอยู่ในสภาพเหมือนกันหมด ประชาชนต้องอยู่แต่ในบ้าน ธุรกิจหลาย ๆ ประเภทกลายเป็นกราฟเส้นตรงเหมือนคนที่หมดลมหายใจ ขณะที่ลูกกำลังเขียนบทสวดบทนี้อยู่ ตัวเลขของผู้เสียชีวิตทั่วโลก รวมกันคงใกล้แสนคนแล้ว และคาดว่าคงขึ้นไปเรื่อยๆ จะหยุดที่จำนวนเท่าไร ยังไม่มีใครคาดเดาได้

ลูกแน่ใจว่าสิ่งที่กำลังเกิดขึ้นกับโลกมนุษย์เราในขณะนี้ จะถูกจารึกลงในประวัติศาสตร์ของมนุษยชาติว่าปี ค.ศ. 2020 เป็นปีแห่ง ... แล้วแต่ว่าท้ายสุดหลังจากโรคไวรัสระบาดนี้ยุติลงแล้ว มนุษย์เราจะได้บทเรียนหรือไม่ อย่างไร?

ในฐานะที่เป็นผู้พิพากษาสมทบชั้นบัลลังก์ศาลมาหลายปี ลูกขอมองเหตุการณ์นี้จากอีกด้านหนึ่ง เป็นความคิดแบบจินตนาการ สมมติว่า เจ้าไวรัสนี้พุดได้ เป็นไปได้ไหมที่มันจะพุดกับศาลว่า

‘มนุษย์เอ๋ย ฉันไม่ได้มีเจตนาร้ายจะฆ่าท่านทั้งหลายหรอก แต่ฉันกำลังเรียกร้องความสนใจจากท่านแทนใครคนหนึ่งที่ท่านได้ทำร้ายมาตลอด เขาได้ตะโกน ได้ร้องขอ ได้ร้องให้คร่ำครวญกับท่าน แต่ท่านไม่สนใจ ไม่ใส่ใจ และไม่เคยมีใจกลับให้เขาเลย ทั้งๆ ที่ท่านอยู่ได้จนวันนี้ก็เพราะเขา โลกโง่งล่ะ

กับอากาศที่มีให้ท่านหายใจ ท่านก็สร้างมลพิษใส่จนบางพื้นที่ท่านเองก็อยู่เกือบไม่ได้ กับทะเล ท่านก็เอาขยะ เอาสิ่งปฏิกูลทิ้งลงไป จนสัตว์ทะเลส่วนหนึ่งต้องตายด้วยฝีมือของท่าน ทุกวันนี้โลกที่ท่านทั้งหลายอาศัยอยู่ กำลังเป็นไข้ โลกมีอุณหภูมิสูงขึ้น ทุกวัน ทุกปี แต่ท่านไม่สนใจ ทั้งๆ ที่โลกคือสถานที่ที่ท่านทั้งหลายดำรงอยู่

โลกได้ร้องไห้จนน้ำตาท่วมแผ่นดิน โลกได้เป็นไข้จนไฟป่าเผาป่าและเมืองเป็นแถบๆ โลกได้ร้อนในจนภูเขาไฟปะทุเป็นแห่งๆ ... ท่านได้ยินไหม ท่านรับทราบไหม ท่านได้ทำอะไรไหม ที่จะบรรเทาความทุกข์ร้อนของโลกที่ท่านเป็นผู้ยึดเอียด

ให้ ก็ท่านทำตนเป็นทองไม่รู้ร้อนมาตลอดไง ฉันทันซึ่งเป็นเพียงสารเล็กๆ ที่มีรหัสพันธุกรรมฝังอยู่ ไม่ใช่แม่เป็นสิ่งที่ชีวิตจึงต้อง
ตัดสินใจออกมาอาละวาดแทนโลกผู้นำสาร

สิ่งที่ฉันต้องการคือ เพียงให้ท่านทั้งหลายหยุดบ้าง หยุดอยู่กับบ้าน หยุดกิจกรรมทั้งหลายทั้งปวง เพื่อให้อากาศ
กลับคืนสู่ความบริสุทธิ์ ให้พื้นทะเลเป็นที่อยู่อาศัยที่ปราศจากมลภาวะสำหรับสัตว์ในทะเลทั้งหลาย และให้ท่านทั้งหลายที่
เป็นมนุษย์ ซึ่งถือว่าเป็นสัตว์โลกที่ประเสริฐที่สุด มีเวลาได้พิจารณาไตร่ตรองว่า ความหมายที่แท้จริงของการเกิดมาเป็น
มนุษย์นั้นคืออะไร?

ฉันเล่นน้กหรือ ในการออกมาปรากฏตัวต่อท่านในครั้งนี้?

ผู้พิพากษาคงต้องเปิดตำรากฎหมายกันจำลองก่อนจะสรุปคำพิพากษาออกมา

ในเวลาเดียวกัน ประวัติศาสตร์แห่งความเชื่อได้สอนเราว่าอย่างไรบ้าง ลูกเปิดพระคัมภีร์ภาคพันธสัญญาเดิมเพื่อไป
ค้นคว้าถึงเหตุการณ์ที่มีผู้คนตายเป็นจำนวนมากว่ามีอะไรบ้าง

น้ำวินาศช่วงชีวิตของโนอาห์ (ปฐมก 7: 17-24, 8: 1-22, 9: 1-17)

พระเจ้าทรงทำลายเมืองโสโดม (ปฐมก 19: 1-29)

ภัยพิบัติในอียิปต์ (อพย 7: 8-29, 8: 1-28, 9: 1-35, 10: 1-29, 11: 1-10, 12: 1-51)

งูทองสัมฤทธิ์ (กตว 21: 4-9)

ลูกไม่ทราบว่าย่างมีเหตุการณ์อื่นในพระคัมภีร์ภาคพันธสัญญาเดิมที่มนุษย์ได้ล้มตายเป็นจำนวนมากอีกหรือไม่ ลูก
ค้นคว้าได้เพียงเท่านี้

แล้วลูกก็คิดตามประสาของเด็กน้อยผู้ต้องการศึกษาด้านเทววิทยาว่า ในยุคประวัติศาสตร์ของมนุษยชาติก่อนพระ
เยซูเจ้าทรงมาบังเกิดเป็นมนุษย์ พระเจ้าทรงดูแลประชากรของพระองค์แบบใกล้ชิด มีการให้รางวัลและบทลงโทษเมื่อลูกของ
พระองค์ทำสิ่งดีงามหรือทำผิดบาปต่อพระองค์ แต่ด้วยความรักของพระองค์ที่มีต่อมวลมนุษย์ทั้งหลาย พระองค์จึงทรงส่ง
พระบุตรของพระองค์ลงมาบังเกิดเป็นมนุษย์คนหนึ่ง และให้พระบุตรองค์นี้ทรงรับทุกข์ทรมานแทนโทษบาปของเรา
มนุษย์ทั้งปวงบนโลกนี้ ซึ่งขณะที่ลูกกำลังเขียนบทสวดบทนี้อยู่ เป็นวันพุธแห่งไบลาน และอีกหนึ่งวันถัดไปก็จะเป็นวันศุกร์
ศักดิ์สิทธิ์ ลูกรู้สึกได้ถึงพระทรมานอันแสนสาหัสขององค์พระบุตรเพื่อรับโทษทัณฑ์แทนพวกเรามนุษย์ทุกคน แต่ ... มนุษย์ก็
ยังไม่สำนึกในพระคุณของพระองค์ ยังคงทำบาปกันมากมายต่อเนื่อง แล้ว ... พระบิดาก็ทรงมีพระบุตรเพียงพระองค์เดียว ...

แต่ไม่ว่ามนุษย์จะทำบาปมากมายเพียงใด พระเจ้าก็ทรงรักเรามนุษย์ กับเหตุการณ์ที่กำลังเกิดขึ้นอยู่ในขณะนี้
พระองค์ได้ทรงสอนวิธีดูแลตัวเองให้กับมนุษย์ชัดเจนไว้ล่วงหน้าเป็นพันปีแล้วดังนี้

**“ประชากรของข้าพเจ้าเอ๋ย จงมาเกิด จงเข้าไปในห้องของท่านและปิดประตู
จงซ่อนตัวอยู่สักระยะหนึ่ง จนกว่าพระพิโรธจะผ่านพ้นไป” อีสยาห์ 26: 20**

ลูกขอกราบ ณ แทบพระบาทของพระองค์ด้วยความเคารพรัก ความกตัญญูอย่างสูงสุด พระเจ้าข้า

อาแมน

ลูกขอพร: องค์คนขึ้น

www.moving-themountain.com

ป.ล. เพื่อเป็นการรักษารักษาโลก ขอให้ท่านผู้อ่านที่รับ “บทสวดของฉัน” เป็นจดหมาย กรุณาส่งอีเมลล์ของท่าน พร้อมทั้งหมายเลขบนของ
มายังอีเมลล์ของผู้เขียน sarindhorn@showerking.co.th เพื่อจะได้ลดการใช้กระดาษและซองจดหมาย ขอขอบคุณค่ะ

